

FAKTA BOKS:

NAVN:

Jens Sejer Andersen

STILLING:

Journalist.
Direktør for den selvejende
institution "Play the Game".

ALDER:

48 år

ADRESSE:

Vejle

Hjemmeside:
www.playthegame.org
Facebook og Twitter:
Play the Game er på

1. Fortæl den korte version af hvad "Play the Game" er for en organisation?

Det er det eneste mødested hvor det er tilladt at drøfte international idræt frit. Vi forsøger at kaste lys over forhold som ikke nyder stor offentlig opmærksomhed. Bl.a. korruption, politisk misbrug, spild af skattekroner o. lign. På den anden side bruger vi også meget krudt på – senest ved konferencen i Coventry, England i juni 2009 – at drøfte hvordan idrættens samfundsmæssige og kulturelle kvaliteter kan gøres tilgængelige som en menneskeret.

2. Du er jo en slags Gud-far til "Play the Game", hvordan opstod ideen?

Som ung journalist på DR-regional Sjælland, blev jeg i 1980'erne sendt til Gerlev Idræts-højskole og Idrætsforsk. Her skulle jeg lave en reportage om Jørn Møller, der havde begået en kritisk analyse af Sportssøndag i TV. Det blev et skæbnesvangert møde. På Gerlev fik jeg øjnene op for hvilke fantastiske historier fra sportens verden som aldrig når frem til aviser eller TV. I 1997 var vi en lille gruppe som arrangerede den første conference over trekantdramaet: Sport – medier Et samfund. Siden har vi afholdt fem konferencer mere, spækket med oplæg og debat fra folk i hele verden. Efter syv år som projekt under DGI blev Play the Game i 2004 stiftet som selvejende institution af DIF, DGI, Firmaidrætten og det internationale journalist forbund, med bestyrelse, ansatte, visioner m.m.

3. Men DIF er ikke med mere?

Nej i 2008 trak DIF sig ud af vores bestyrelse og droppede dermed deres driftstilskud til os. Det er ingen hemmelighed, at DIF's daværende formand og IOC-medlem Kai Holm var meget lidt begejstret for Play the Game eller min ringe person. Jo mere "Play the Game" kunne usynliggøres og væksten holdes i ave, jo bedre. Når DIF gik med i stiftelsesprocessen i 2004 hang det sammen med både politisk bekvemmelighed og at der faktisk var kræfter i DIF som ønskede at deltage. Med DIF's lederskifte til Niels Nygaard er der igen åbnet for en helt anden dialog og konstruktivt medspil, som jeg ser frem til kan udvikle sig i årene fremover.

4. Hvis du i en direkte TV-tale til landets idrætsundervisere fik 10 min. til at argumentere hvorfor "Play-the Game" burde være en del af det idrætslige pensum og debatstof i ungdoms- og videregående uddannelser, hvad er så dine hovedpointer?

Alle som har et ansvar for at opdrage og danne de kommende generationer, - præge dem kropsligt og moralsk - bør også forholde sig til, hvordan idrætten som verdensbevægelse er

skruet sammen. Jeg er dog med på, at Play the Game ikke er aktører i idrættens praksis og slet ikke i undervisningspraksis. Vi sætter sejl i forhold til international idrætsledelse. Det kan virke lagt væk fra den almindelige idrætsunderviser, men når man i undervisningen kaster lys over for eksempel idrættens værdier, er det værd at kigge på, hvem der forvalter disse værdier øverst i hierarkiet, og hvordan de gør det. Som underviser kan man få viden og inspiration på www.playthegame.org, hvor der ligger artikler, videoforedrag og andet materiale.

5. Har I nogensinde overvejet en "dansk" oversættelses-knap på jeres engelsk sprogde hjemmeside?

Nej vores målgruppe i Danmark forventes at have et tilstrækkeligt brugbart engelsk. Vi har dog drøftet muligheden, for at give store befolkningsgrupper nemmere adgang til vores arbejde, med oversættelser til fransk, tysk og spansk. Måske en kinesisk knap, hvem ved? Foreløbig er det helt uden for økonomisk rækkevidde.

6. Hvem er "Play the Game's" største modstandere eller ikke medspillere i Danmark?

Fra alle de politiske partier på Christiansborg og generelt i samfundet fornemmer jeg en bred principiel opbakning til vores sag. Det giver næsten også sig selv. Vores værdigrundlag bygger på de væsentligste traditioner i dansk foreningsliv med begreber som demokrati, åbenhed og ytringsfrihed.

7. "Play the Game" modtog som organisation sidste år, hvad nogen omtaler som idrættens PH-pris, nemlig Gerlev-prisen. Hvad har det betydet for jer?

Det er selvfølgelig en opmuntring for alle os, der arbejder i organisationen, - men også for alle de som i udlandet på hver deres måde har sat alt på et brædt for at fortælle sandheden, som de oplever den.

8. Hvad ser du som idrættens største udfordringer de næste ti år?

- Doping
- Matchfixing
- Mangel på gennemsigtighed og åbenhed på det idrætspolitiske niveau.
- At udvikle og åbne nye idræts- og organisationsformer til glæde for alle mennesker.

9. Hvilke betydningsfulde sager eller beslutninger tror du har været direkte påvirket af "Play the Game's" kritiske opmærksomhed?

Det er altid svært at trække direkte forbindelser mellem offentlig debat og den udvikling

Den kulørte boks

der senere sker. Mange idrætsledere ville sikkert også hellere dø end at bekræfte at "Play the Game" har betydet noget som helst!

Men for at nævne to, så har italieneren Sandro Donatis indlæg på konferencen i 2005 formentligt ført til at både WADA, EU og andre lande har fået øjnene op for at doping er en global, velorganiseret illegal industri, der skal bekæmpes samlet og koordineret frem for at bruge alle kræfter på at fange enkelte syndere. Vi gav også plads til debatten om det internationale volleyball forbunds (FIVB) tidligere formand Ruben Acostas groteske enevælde og udemokratiske dispositioner. Nu er han udskiftet med kineseren Jizhong Wei. Her har vi nok spillet en vis rolle som katalysator for processen.

10. Hvad er FIFA's og IOC's forhold til "Play the Game"?

FIFA nægter pure at deltage i vores debatter og konferencer. De har åbne invitationer, men deltager kun med tavse "spioner" der følger os nøje. Vi har megen morskab af, at finde ud af hvem de udsendte rapportører mon er fra gang til gang. IOC betragter overvejende "Play the Game" som et negativt og besværligt fænomen. Mærkeligt, - vores arbejde flugter fuldstændigt med IOC's ønsker om en korruptionsfri idræt. Men takket være ledelsesskiftet i DIF fornemmer vi også at døren til IOC er åbnet på klem.

11. I efteråret 2009 afvikler IOC deres 13. olympiske kongres i Bella Centeret i København. Er det noget som Play the Game er inviteret til, deltager i eller observerer?

Som et udtryk for at IOC ønsker en bedre dialog, har de været så venlige at indbyde mig til at deltage som observatør ved kongressen. Man må nok forvente ganske mange lange og lyriske alibitaler ved sådan en lejlighed, men jeg ser det som positivt at IOC har sat nogle højst relevante temaer på dagsordenen. Jeg ser specielt frem til debatterne om "god ledelse og etik".

12. Hvad synes du om dansk sportspresses kritiske niveau?

Dansk sportsjournalistik svinger meget. To forhold gør sig i denne sammenhæng gældende: Meget få sportsredaktioner har en bevidst strategi for idrætspolitik, så dækningen får ofte tilfældighedernes præg. De økonomiske og bemandingsmæssige muligheder er skåret ind til benet på redaktionerne.

13. Hvis jeg nævner navnet "Andrew Jennings" for dig. Hvad tænker du så?

Han er på mange måder et ikon for den kriti-

ske sportsjournalistik. Han har spredt skræk og rædsel i de internationale idrætsorganisationer. De burde - i stedet for et helt irrationelt had til manden - elske ham for det. Med en stædighed der får en pitbullterrier til at virke svag og slap har han solidt dokumenteret massiv korruption i fodboldens verdensorganisation FIFA, og i 90'erne i IOC. Hans hjemmeside - www.transparencyinsport.org - er et sandt rædselskabinet med afsløringer og relevante spørgsmål.

14. Hvad har din journalistiske løbebane været, og er der nogle medie- eller pres-sejobs der kunne være interessante for en fremtidskuende Jens Sejr Andersen?

Som nyuddannet journalist på DR Regionalen blev jeg som sagt "lokket" på et idrætsligt sidespor. Senere fulgte 13 år som redaktør hos DDGU og DGI's "Ungdom og idræt" og senere udvikler af DGI's blad "Instruktørmagasinet Krumspring". Det var en udfordrende og herlig periode med megen frihed.

Sideløbende voksede "Play the Game" sig til en størrelse som ikke længere kunne håndteres fra et hjørne af en DGI-redaktørs skrivebord. I forbindelse med nye målrettede pr-strategier hos DGI, som ikke var en blomst vokset i min have, indgik vi en lykkelig skilsmisse. Så længe Play the Game udvikler sig både kvalitets-, kvantitets-, og indflydelsesmæssigt er det ikke fristende at springe af karrusellen, mens den snurrer!

15. Hvad husker du fra din egen skoletids idrætstimer?

Min egen og lærernes uduelighed. Hvem ved, måske er min kritiske drivkraft i dag et udtryk for hævn mod barndommens ydmygelser! I gymnasiet mødte jeg dog en underviser med mere pædagogisk tæft som fik mig til at mærke at mine idrætslige talenter ikke var så håbløse som først antaget.

16. Poet er du også. Sangene: "Hvor du sætter din fod" er optaget i Højskolesangbogen nr. 206 og "Der bor en kraft i sin-det" i DGI's sangbog. Er der mere på vej?

Mit journalistiske job sluger mange af døgnets timer og efterlader en del af livets kreative muligheder forsømte og uforløste. Det kræver ufattelig megen tid at skrive sange, men jeg håber at der kommer andre tider med mere plads til det musiske.

Hvilken folkeskole, efterskole, højskole eller andre institutioner har du været elev/ studerende på? Niels Ebbesensvejens Skole på Frederiksberg, Metropolitanskolen på Nørrebro og Danmarks Journalisthøjskole i Århus 1982-1986.

Hvilke idrætsgrene har du dyrket i forening/ klub eller selvorganiseret?

Som dreng spillede jeg badminton i Dansk Vandrelaugs badmintonafdeling i en utæt hal ved Sct. Jørgen Sø i Kbh. Som voksen har jeg i perioder spillet badminton, men arbejdet i idræt er sommetider uforeneligt med et godt foreningsliv. Ellers jogger og svømmer jeg på egen hånd og spiller bordtennis med min søn i haven.

Har du nogensinde snydt eller spillet unfair? Helt sikkert - men det har jeg grundigt fortrængt.

Er der en idrætsunderviser du særligt husker, - og for hvad? En ung gymnastiklærer der bar den Bukh'ske tradition ind til os i 3.-4. klasse. Vi marcherede rundt og sang "Jeg elsker de grønne lunde", hvorefter vi blev udsat for alskens kedelig kadaverdisciplin. Han gjorde det sikkert i bedste mening, men det bragte os i alt fald ikke tættere på idrætsglæden eller tro på egne evner.

Hvad er dine tre største idrætslige oplevelser? Landsstævnerne i Horsens, Svendborg og Silkeborg. Fra topsporten husker jeg et par Champions League-kvartfinaler i fodbold for år tilbage mellem Man. United og Real Madrid. Kampene gnistrede og spillet var på et formidabelt niveau. For slet ikke at tale om badmintonspilleren Svend Pris All-England triumf i 1975!

Er du "fan" af et hold, f.eks. indenfor fodbold eller håndbold? I mange år var jeg fan af Chelsea og B 1909. Ingen af de to klubber eksisterer mere! Jeg siger, som den uruguayanske forfatter Eduardo Galeano: "Giv mig et smukt spil fodbold". Det er jeg fan af.

Hvem ser du gerne som Danmarks næste kulturminister? Torben Ulrich ville forene kulturpolitik med kunst, kreativitet og kærlighed og gøre Danmark til et mere himmelsk sted at leve sit liv.

Hvis du frit kunne vælge en frokost "date" mellem alle verdens idrætsstjerne, hvem skulle det så være og hvorfor? Lance Armstrong. Jeg er sikker på at der et eller andet sted må gemme sig et ærligt og kærligt menneske i ham.